

पद २१०

(रागः पिलु - तालः धुमाळी)

बरा तुमचा भरंवसा सख्या आतां खालीं बसा ॥ध्रु.॥ येतों म्हणुनी
संध्याकाळीं । हातावर दिली टाळी । ममताचि नाही मुळीं ।
भाषणाचा ठसा ॥१॥ वाड्यावरुनी जातां येतां । मज वैरिणीपरि
पाहतां । सोडीना मी तुम्हा आतां । मजसंग बोला हसा ॥२॥
माणिकाचा प्रभु हरी । राधा धरी दोहीं करी । इच्छा पूर्ण करी ।
तिणें इच्छिलें जें तसा ॥३॥